

DOJŹRZEĆ SIĘ (3) *vb pf*

dojrzeć się (2) *GostGosp*, **doźrzeć się** (1) *Oczko*.

Zawsze się.

o jasne, e pochylone.

inf dojrzeć się (2); -ć (1), -(e)ć (1). \diamond *fut* 3 sg dojrzysz się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. dojrzeć.

Zatroszczyć się, zadbać (zwłaszcza: o siebie i o swoje sprawy) (3) : bo tego źli Władarze y Włodarze nie baczą: á po rofkazaniu máło/ kto sie sam nie doyrzy. *GostGosp* 108; Pan/ Káztelan/ Ziemiánin/ y káždy ták vbogi iáko y bogáty doyrzyć sie ma: bo by nawiętfza rzecz/ vpádnie/ gdy około niey nierząd *GostGosp* 148.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): a wątpić nietrzebá/ że to szlachetné iest lékárstwo [*picie wody leczniczej*]/ iedno iáko w infzych wzyftkich/ ták w tém doźrzeć fye potrzebá/ áby ciáło przedtém lékárstwy/ y fyropy/ dobrze przepufzczóné było *Oczko* 21.

Formacje pochodne cf 1. **ŹRZEĆ**.

BZ